

ANUL XXXVII, SERIA II, Nr. 9903, 6 PAGINI, 30 BANI, SIMBĂTA, 28 MARTIE, 1981

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU a primit pe Franz Josef Strauss

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, prezidentul Republicii Socialiste România, a primit, vineri dimineață, pe Franz Josef Strauss, președintele Partidului Unitar Creștin-Socialist din Republica Federală Germania, prim-ministru al guvernului landului Bavaria, care a efectuat o vizită în țara noastră.

A participat tovarășul Cornel Burtică, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., viceprim-ministru al guvernului, ministrul comerțului exterior și cooperării economice internaționale.

În timpul întrevederii s-au evidențiat atât evoluția pozitivă a raporturilor de colaborare pe multiple planuri dintre România și R.F. Germania, cât și posibilitățile largi existente în direcția intensificării acestei colaborări în avantajul celor două state.

De ambele părți s-a evidențiat că amplificarea relațiilor de colaborare și cooperare dintre România și R.F. Germania, pe baza respectării principiilor independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și avantajului reciproc, este în folosul atit al progresului celor două țări și popoare, cit și al cauzelor generale a destinderei și păcii în lume.

În cadrul convorbirii, s-a procedat, de asemenea, la un schimb de vederi în legătură cu unele probleme internaționale. S-a apreciat, de comun acord, că actuala situație internațională este deosebit de complexă, ca urmare a înrăutățirii relațiilor dintre unele state și a existenței unor conflicte și stări de încordare care generează mari pericole pentru pacea și securitatea întregii omeniri.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a relevat că viziia primului ministru al guvernului landului Bavaria în România constituie un bun prilej de a identifica noi posibilități de colaborare între România și R.F. Germania, în folosul țărilor și popoarelor noastre.

„SĂPTĂMÎNA POMICULTURII“ Livezile rodesc frumos, atunci cînd intențiile se transformă în fapte

Săptămîna pomiculturii, amplă acțiune patriotică la care tinerii participă cu tot elanul pentru sporirea producției de fructe a țării, este în plină desfășurare. Ne-am propus, în cele ce urmează, să vedem ce sarcini concrete au preluat tinerii din județul Viteaz, unul dintre cele mai bogate în fructificare ale țării, modul în care sînt utilizate în lupta de muncă. De la bun început, precizăm că, deși majoritatea activităților incluse în programul de lucru al organizațiilor de tineret sînt realizate în mod efectiv, am mai întâlnit în rândul nostru și cazuri de neacordare între ceea ce este înscris în planul de acțiune și situația din teren, manifestări de formalism în îndeplinirea obiectivelor propuse.

„În această săptămîna vom finaliza toate lucrările de plantat, curățit, tăieri de rod din livezi, ceea ce ne va per-

mite să trecem imediat la aplicarea tratamentelor de primăvară, ne spune inginerul Alexandru Dutu, directorul Stațiunii de cercetare și producție pomicolă. Organizațiile de tineret au preluat din planul nostru de acțiune o suprafață de 266 hectare. „Săptămîna pomiculturii, acțiune intensă organizată de comitetul județean U.T.C., se desfășoară în cele mai bune condiții, ne relatează tovarășa Elena Popescu, președinta consiliului tineret săteș. Sînt antrenate peste 2.600 de tineri din județul nostru, care participă în fiecare zi în fermele pomicole la lucrările de plantat, săpat în jurul pomilor, adunat creșterii acestora, tăieri de rodire, împrăștiat îngrășămintelor. Să vedem, cum decurg lucrurile în livezi.

Din nou martie-aprilie-mai, deci din nou la fel: primăvară. Ideea de repetiție, cu monotonia implicată, experează spiritul care protestează și, de aici, poartă, astenia de primăvară. Nu, nu-i la fel! Ne șoptește cineva. Și are dreptate. Nu-i la fel nici măcar astenia de primăvară, care e altfel anul acesta — a început mai de timpuriu și nu se va isprăvi mai timpuriu, înteptată de frunza urzicilor, care au apărut și ele mai devreme. Nici lumina nu-i aceeași, lumina nu se repetă pe sine, lumina nu se autocopiază, iar sub incidența acestei lumini de april totuși capătă o frapantă nouă. O nouă înconfortabilă, care poate duce și ea la astenia, întrucît și monotonia și nouătea — inconținente — conduc la același rezultat.

Atunci se repetă? Se repetă repetiția, se repetă efortul nostru de a lega între ele clipa, ore, zile în clipe-ore-zile, zilele și anii care fac timpul, timpul cel viu. Efortul presupune repetiția, consecvența în încordare, clipele nu se leagă altfel în timp, rîmîn deseprecheate și, deci, clipele n-au astfel forță materială, cea uriașă putere de dislocare și zămislire atotcînditoare sub al cărei tipar lucrează primăvară. Să reținem deci acest model: modelul forței ireprimabile, al firului de iarbă care dislocă geologia, al luminii care străbate oceanele spațiului cu o viteză pe care n-o cuprinde și n-o întrece decât gîndul, în acest caz gîndul celui ce vîșnește în lață acest model.

Dar modelul este tocmai acela al constanței în efort, iar constanța și consecvența le asigură repetiția. Modelul celui prime se reia într-o dată, într-o treia ș.a.m.d., în ceea ce rezultă nu reprezintă totuși un simplu șir indian sau un șirag de mărgăle, ci un proces de creștere, ca acela să spunem, intru care creștem — cînd sîntem de această vîrstă — împreună cu gîrul. Creșterea are o forță ireprimabilă, aproape fatală. Aceasta fatalitate a creșterii și împlinirii ne-o aduce, iată, primăvara. Care a venit cu de la sine. Chiar din sine. Cu o din sine putere.

Si pe care trebuie s-o întîmpinăm, s-o dublăm, cu o forță egală. Altfel ne retrage modelul, spectacolul se încheie, ne trezim în plină vară. Cu miinile goale, fiindcă florile primăverii sînt scurte. Cit le-am pus pe filă s-au și scuturat.

Cum nu se temutu că placa o va lua din loc (încercaseră, fără nici un rezultat, s-o ridice), cit doi au revenit, au studiat, au hotărît: chiar dacă se vor alege cu mai puțină bună fectare, au nevoie de ajutorare.

DRAGOMIR MAGDIN (Continuare în pag. a II-a)

Cînteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

NOUA CALITATE obiectiv central în toate domeniile de activitate

Este un adevăr unanim recunoscut că partidul nostru, cu o experiență de conducere îmbogățită permanent în acești ani ai fărîșirii societății socialiste multilaterale dezvoltate, înasiră de prodigioasă activitate teoretică și practică a secretarului general al partidului, președintelui Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a reușit să pună în aplicare, cu succese incontestabile, o strategie științifică, revoluționară de dezvoltare a țării, de aplicare a principiilor generale ale materialismului dialectic și istoric în funcție de condițiile concrete ale României, specifice de la o perioadă la alta. „Faptul că din punct de vedere industrial — arăta la recenta plenară a C.C. al P.C.R. tovarășul Nicolae Ceaușescu — România este de aproape trei ori mai puternică decît în 1970, atestă cu putere dezvoltarea uriașă pe care au cunoscut-o forțele de producție, economia națională”. Iată un argument indubitabil care susține o politică bazată pe datele fundamentale ale realității românești și care servește intereselor majore ale poporului, constructor al propriului său destin, al viitorului comunist pentru care a optat. Grija permanentă a partidului, a secretarului său general pentru a pune permanent în acord politica de construire a socialismului cu noile transformări calitative survenite în mod obiectiv în societate, în economie, este o dovadă a extraordinarei capacități de creație a partidului nostru, a forței sale de a fi permanent purtătorul noului, de a surprinde și previziona tendințele dezvoltării și de a găsi mijloacele adecvate organizării întregii activități pentru a răspunde cu exigență noilor cerințe. În ultimul timp, în mod consecvent, partidul și-a îndreptat eforturile de a promova noul în toate compartimentele vieții social-economice, de a da un curs hotărîtor înfăptuirii obiectivelor strategice ale etapelor în care ne aflăm, de a face ca socialismul să fie superior societății anterioare din toate punctele de vedere. Trezirea la aplicarea noului mecanism economic-financiar, instituirea unui cadru larg democratic de participare a oamenilor muncii la actul de conducere, favorizarea manifestărilor cu mai mare pondere a factorilor calitativi ai dezvoltării au dat o nouă vigoare economiei noastre naționale, demonstrînd uriașele rezerve pe care le are în a realiza obiectivele stabilite la Congresul al XII-lea al partidului, de rezecare, în finele actualului cincinal, la stadiul de țară cu nivel mediu de dezvoltare.

Fără îndoială că atingerea acestui obiectiv de mare complexitate nu poate fi făcută fără a ridica la noi cote calitative activitatea și în celelalte sectoare. Inclusiv în ceea ce privește partidul, munca sa politico-organizatorică. În această direcție se înscriu și hotărîrile recente pleneare a C.C. al P.C.R., îndreptate și orientate relesite din cuvîntarea roșieă cu acest prilej de către tovarășul Nicolae Ceaușescu. Pronunțînd un vast și complex program de ridicare a țării pe noi trepte, calitative superioare, partidul își propune totodată perfecționarea propriei activități, a tuturor organelor și organizațiilor sale, a fiecărui membru al său pentru a răspunde cu maximă exigență, pe măsura rolului de forță politică conducătoare în societate, dinamismul transformărilor calitative din societate. Îmbunătățirea continuă a compoziției partidului, care să reflecte configurația socială, națională și pe sexe a societății noastre, primirea în rîndul membrilor de partid a oamenilor — cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — cu o înaltă conștiință revoluționară, hotărîri să facă totuși pentru victoria socialismului și comunismului, să servească în orice împrejurare poporul, interesele sale, întăresc poziția de centru vital pe care o are partidul nostru în întreaga societate, misiunea acestuia de a fi exponentul fidel al intereselor naționale.

În actualele condiții, rolul de forță politică conducătoare în societate solicită ca să fie promovati în toate domeniile — cum sublinia secretarului general al partidului — cei mai buni activiști de partid și de stat, cu pregătire politico-ideologică, dar și cu pregătire profesională, tehnică, științifică.

DINU MARIN

(Continuare în pag. a II-a)

Un nou destin al țării, al oamenilor ei

Uzina care construiește un oraș — CHITILA

Așa cum arată acum, Chitila nu este altceva decît un sat. Mai bine zis un centru de comună, cu toate dotările social-culturale necesare așa cum se cuvine pentru o poartă a Capitalei. Are o cooperativă agricolă de producție puternică, numeroase ateliere de servicii a populației, unități comerciale și social-culturale. În mijlocul satului se află o uzină care fabrică utilaje și piese de schimb pentru industria alimentară. Cei mai mulți dintre muncitorii și specialiștii ei sînt localnici. Pentru ei, ca și pentru toți ceilalți, satul este al uzinei, iar uzina al satului, destinul lor interdependent în aceeași aspirație spre dimensiuni ample ale civilizației socialiste.

DINCOLO DE „PRIMA VEDERE“

Văzută din șosea, întreprinderea nu incită prea mult privirea. Unele din vechile clădiri, ridicate în secolul trecut pentru prima fabrică de zahăr din țară, mai sînt încă în funcțiune, cenusii și mohorite. Alături de ele au fost așezate construcții provizorii și cîteva hale mari și ardoaze, la care construcțiile mai lucrează încă. De cum pătrunzi însă în interiorul acestor clădiri și în bănci, impresia și se schimbă îndată. Vechile clădiri au fost consolidate și vîruite, modernizate după regulile impuse de noile tehnologii, au apărut flori, linii de fabricație în flux, căi de acces judicioase alese, o ambianță de muncă plăcută și recreativă. Totul te convinge că te afli într-o unitate modernă, dotată cu utilaje și instalații de performanță, în cea mai mare parte procurate prin fondurile de investiții, dar mult realizate chiar în secțiile întreprinderii, prin auto-utilare. Spiritul gospodăresc, plăcerea muncitorilor de a-și crea condiții de muncă și de viață, în interiorul spațiilor de producție, după cele mai severe exigențe și care să le favorizeze calitatea înaltă a producției, s-au desfășurat aici cu generozitate și fantezie.

Din unele construcții vechi și răpănate, din care nimeni n-ar fi crezut că mai poate ieși ceva, muncitorii

și specialiștii întreprinderii au amenajat laboratoare pentru probe și analize de cea mai mare precizie, înzestrate cu aparatură ultramodernă, cabinete medicale, săli de tratament, camere de locuit provizorii pentru tinerii nu aveau unde să locuiască, vestiare, magazii, economisind astfel milioane de lei cîte ar fi fost necesare pentru construcția unor clădiri noi cu aceste destinații. După cutremurul din 1971, cînd una dintre cele mai mari hale ale

a depășit toate dificultățile cu care ne confruntăm și pentru a-și dovedi tot înșele capacitatea optimă.

CU TINERI, PENTRU TINERI

După ce și-au terminat treaba în interiorul secțiilor, adică după ce și-au asigurat cele mai bune condiții de muncă, tinerii și ceilalți muncitori și-au stabilit ca obiectiv al acțiunilor lor pentru timpul liber, exteriorul, adică valorificarea incintei. Au fost plantați 200 de pomi fructiferi, iar în această primăvară vor mai fi plantați încă 300, au fost cultivate cu legume și zarzavaturi 600 de metri pătrați, suprafață ce se va dubla în această primăvară, a fost construit un complex de creștere a porcilor în care se află deja la îngrășat 80 de porci, ajuși la greutatea de peste 100 de kilograme. În scurt timp cantina, la care servește masa aproape întreg personalul muncitor al întreprinderii, își va asigura din resurse proprii carnea și celelalte alimente de bază, fără a mai apela la aprovizionarea din afară. Au fost construite apoi două terenuri moderne de tenis cu zgură, un teren de handbal, o popicarie unde tinerii își petrec o bună parte din timpul lor liber. „Autogospodărirea spune directorul întreprinderii — este un aspect esențial al autoconducerii și auto-gestunii și noi ne străduim să cultivăm tinerilor noștri această responsabilitate a noului mecanism economic-financiar, prin acțiuni permanente în care îi antrenăm organizația U.T.C.“

În urmă cu zece ani întreprinderea nu avea nici o dotare socială. Se resimeau îndosebi lipsa de locuințe și de locuri de cazare pentru tineri. În cincinalul recent încheiat însă, întreprinderea a beneficiat de fonduri mari. Colectivul, și în primul rînd tinerii, au trecut la sprijinirea efectivă, prin sute de ore de muncă patriotică, a constructorilor. Cantina modernă, pentru o mie de porci pe zi, a fost construită în mai puțin de un an. Pentru

ROMULUS LAL (Continuare în pag. a II-a)

CRONICĂ DE INTRECCERE

● SANTIER AL TINERETULUI. În zona de sud-vest a municipiului Ploiești, unde sînt finalizate săpînă contur noui cartier de locuințe „3 Mai”, a fost deschis primul santier al tineretului planificat din acest an, menit să asigure o realizare ritmică a celor aproape 3.000 de apartamente prevăzute a fi construite aici, în actualul cincinal. Cel aproape 130 de tineri, constructori și electriști ai liceului industrial de construcții din localitate, lucrează la structuri și fundații pentru primele patru blocuri de locuințe ce își vor primi locuitorii în anul următor.

● MACARA GIGANT LA PORȚILE DE BIER 2. În corpul scutur românesc de la „Porțile de Bier 2” de pe insula Ostrovu Mare se montează utilaje și instalații la care greutate totală se apropie de 3.000 tone. Pentru ridicarea lor și montarea s-a construit la întreprinderea Energoreparării din Capitală și s-a adus recent pe această platformă o macara de 1.000 tone-metri, prima de această capacitate construită în țara noastră.

● O NOUA CAPACITATE DE PRODUCȚIE. Cunoscuta întreprindere de anvelope „Victoria”-Floresii dispune, începînd de vineri, de o modernă capacitate productivă. Este vorba de a doua linie tehnologică din cadrul actualei etape de dezvoltare a unității prahovene, prevăzută să producă anual 300.000 anvelope la construcția răzilor, pentru toate tipurile de autoturisme — obiectiv realizat în spații existente și cu utilaje în cea mai mare parte românești. (Agerpres)

Cartierul „Steaua roșu” din municipiul Brașov

Foto: C. HIRJESCU

ETICA LOCULUI DE MUNCA

Nu demult, la Tulcea, am cunoscut doi oameni ai dreptății, doi oameni tineri, indignați: Paul Vizireanu, procuror-șef al Procuraturii locale și Frosina Mazilu, judecătore la Judecătoria de Tulcea. De ce erau indignați? Pe bună dreptate, de cîteva luni, un proces. Dar nu e numai asta. S-a încercat inducerea în eroare a justiției. Dar nu numai atât. S-a procedat la un „joc al hirtirilor”, menit să deruteze, să musamalizeze faptele, să diminueze paguba, favorizîndu-i, prin aceasta, pe făptași. Cine practică acest joc? Nimeni altul decît... păgubășul! Dar, să pătrundem în mecanismul paradoxului.

Primi, dacă nu la locul faptei, măcar la destinație (Centrul de achiziții al I.J.R.V.M.R., unde urmau să-și valorifice practic de organele de miliție, spargătorii de plumb — oameni ai muncii la T. C. Ind. Braiila, santierul Tulcea — își ispășesc pedeapsa cuvenită, la locul potrivit.

Prima grup, alcătuit din patru tineri, și-a garnisit o basculanță cu 230 kg tablă de plumb, pe care l-au spart, într-o „noapte de mai”, cu topoarele — firește, nestingheriți — dintr-un val de 3-4 tone. (Nu mai spunem cit

de necesar e plumbul respectiv, la instalația de cazane și cit de greu a fost de proscut). Destul că băieții nu s-au mai abătut pe la portar, pe care-l pot, în defînitiv, saluta și ziua; le-a fost mai la îndemînă o spărtură în gard. Se întimplase că nici „rondierul” n-a dat pe la „Cota zero” (Cazane). Epilogul?

AVENTURA UNEI PLACI DE CUPRU

Al doilea grup prezintă unele coincidențe cu primul: ea punct de plecare — constatarea faptului că materialele sînt lăsate la voia întîmplării; ca alectuiri — soferii de la aceeași mare unitate, T. C. Ind. Braiila, santierul

DRAGOMIR MAGDIN (Continuare în pag. a II-a)

Păgubașul generos

Ehei, soferii! Unde n-au ei acces? Uneori li se deschide poarta — pe baza degetului ridicat la zozoroc — la sosire și la plecare, fără alte formalități. Alceori, pe unde porțile nu se prea închid, ori se găsește cite-o spărtură în gard. „Băieții” de la vîlăa nu mîșcă nici măcar acum deget pentru a intra în întreprindere. Sau, mai ales, pentru a ieși.

Platforma imensă a Combinatului metalurgic Tulcea este și ea, vă închipuți, călcată de mulți soferi, la care se ia sau

REPETIȚII

PAUL ANGHEL Din nou martie-aprilie-mai, deci din nou la fel: primăvară. Ideea de repetiție, cu monotonia implicată, experează spiritul care protestează și, de aici, poartă, astenia de primăvară. Nu, nu-i la fel! Ne șoptește cineva. Și are dreptate. Nu-i la fel nici măcar astenia de primăvară, care e altfel anul acesta — a început mai de timpuriu și nu se va isprăvi mai timpuriu, înteptată de frunza urzicilor, care au apărut și ele mai devreme. Nici lumina nu-i aceeași, lumina nu se repetă pe sine, lumina nu se autocopiază, iar sub incidența acestei lumini de april totuși capătă o frapantă nouă. O nouă înconfortabilă, care poate duce și ea la astenia, întrucît și monotonia și nouătea — inconținente — conduc la același rezultat. Atunci se repetă? Se repetă repetiția, se repetă efortul nostru de a lega între ele clipa, ore, zile în clipe-ore-zile, zilele și anii care fac timpul, timpul cel viu. Efortul presupune repetiția, consecvența în încordare, clipele nu se leagă altfel în timp, rîmîn deseprecheate și, deci, clipele n-au astfel forță materială, cea uriașă putere de dislocare și zămislire atotcînditoare sub al cărei tipar lucrează primăvară. Să reținem deci acest model: modelul forței ireprimabile, al firului de iarbă care dislocă geologia, al luminii care străbate oceanele spațiului cu o viteză pe care n-o cuprinde și n-o întrece decât gîndul, în acest caz gîndul celui ce vîșnește în lață acest model. Dar modelul este tocmai acela al constanței în efort, iar constanța și consecvența le asigură repetiția. Modelul celui prime se reia într-o dată, într-o treia ș.a.m.d., în ceea ce rezultă nu reprezintă totuși un simplu șir indian sau un șirag de mărgăle, ci un proces de creștere, ca acela să spunem, intru care creștem — cînd sîntem de această vîrstă — împreună cu gîrul. Creșterea are o forță ireprimabilă, aproape fatală. Aceasta fatalitate a creșterii și împlinirii ne-o aduce, iată, primăvara. Care a venit cu de la sine. Chiar din sine. Cu o din sine putere. Si pe care trebuie s-o întîmpinăm, s-o dublăm, cu o forță egală. Altfel ne retrage modelul, spectacolul se încheie, ne trezim în plină vară. Cu miinile goale, fiindcă florile primăverii sînt scurte. Cit le-am pus pe filă s-au și scuturat.

CONFLUENTE 6

● POEZIE și CULTURĂ ● Se anunță o nouă carte — Dan Rotaru: „TEMPLUL CUVINTELOR” ● Constelații lirice ● Conoclaul „Confluente”: LECTURI și PARERI, INTERPRETARI și ÎNȚELESURI (în paginile 3 și 4)

